

мето и за пространството, но като идеи тъ съществуват въ неговия умъ. Мнозина нѣматъ ясна представа за слънцето, но то съществува за тѣхъ като нѣщо реално. Само онзи ученъ има истинска представа за слънцето, който е ходилъ тамъ и се е върналъ обратно на земята. Обаче, той нищо не говори за това, което е видѣлъ тамъ. Обикновенитѣ учени, които знаятъ малко нѣщо за слънцето, много говорятъ за него. Срѣщате единъ човѣкъ, който ходилъ въ Америка, много нѣща чулъ и видѣлъ, но повече мълчи, нищо не разправя за това, което е видѣлъ и чулъ. Другъ нѣкой прочелъ една книга за Америка и следъ това разправя много работи отъ това, което е чель. Описанието му за Америка е субективно, т. е. споредъ неговото вѫтрешно разбиране на нѣщата. Когато четете нѣкой романъ, виждате, че авторътъ описва събитията и обстановката на нѣщата особено, не тѣй, както сж въ действителностъ. Това зависи отъ неговите лични впечатления за нѣщата. Ето защо, когато чете нѣщо, човѣкъ трѣба да провѣрява нѣщата, да види, доколко тѣ отговарятъ на действителността. Има автори, които, безъ да искатъ, преувеличаватъ фактите. Въ тѣхъ е развита способността да преувеличаватъ нѣщата.

Следователно, колкото и да се пази човѣкъ отъ тази чѣрта, той винаги преувеличава. Единъ отъ проповѣдниците на Христовото учение ималъ обичай да преувеличава фактите, вследствие на което самъ изпадалъ въ противоречия. Единъ денъ той проповѣдавъ на слушателите си за случая, когато Христосъ нахранилъ петь хиляди души съ петь хлѣба, и, за да ги убеди въ този фактъ, той казалъ, че хлѣбовете били голѣми като могили. Следователно, съ такива голѣми хлѣбове може да се нахрани не само петхиляденъ, но и десетхиляденъ народъ. А колкото за голѣмината на хлѣбовете, да не имъ се вижда чудно, че могатъ да съществуватъ такива хлѣбове. Когато става въпросъ за Бога, нѣма нѣщо, което Той не може да направи. За Бога всичко е възможно. Човѣкъ не може да прави такива хлѣбове, но Богъ всичко може. Единъ отъ слушателите, като си представилъ голѣмината на хлѣбовете, казалъ на проповѣдника: Мене не ми се вижда чудно, че съществували хлѣбове голѣми като могили, но се